

cis quidam hos versus obtulisset idem Lampridius refert quod hæc carmina quoque rescripsit.

Pulchrū quod putas esse vestrū regē

Vulgari miserande de fauilla

Si verum putas esse non irascor

Tātū tu comedas velim lepusculos

Vt fias, animi malis repulsiſ

Pulcher, ne inuideas liuore mentis.

Cum igitur alimenta præcipuam habent nutriendi facultatem, alimentis tri buenda est alimentatio, præterea nos no stras expensas querimus, quæ in meliore effecta reperiuntur. Nec dubitandum est impendisse eum necessario, qui alimenta præstiterit, namque si hæc ipsa negas- ses, necesse videri potuisses. Ex iuris nostri dispositione instar eius qui prædia ur bana vel rusticæ negligētia sua peiora ef fecit. Quanto peiora facta sunt estimatio ne facta damnatur. d.l.i qui. §. fina. ff. de peti. hære. l. quod si nollit. §. si mancipiū. versic. culpam. l. cum autem. versi. re adhibetur. ff. de edili. ædicto. vbi glo. & Al bericus. Tiraquel. de retract. lignagier in fin. num. 68. & num. 70. Cagnolus in. l. 2. C. de pact. inter empto. & vendit. quæst. 84. num. 239 Pinel. in. l. 2. C. de rescinden. vend. par. 2. cap. 3. num. 34. Ludouic. Mo lina in tract. de Hispano. primog. lib. l. c. 27. num. 1. post Grego. Lop. in. l. 7. titu. 9. par. 6. & Petr. Peralt. in. l. 3. §. qui fideicō miss. à nu. 43. & 44. ff. de hæred. institu. De quo nobis agendum est adde quod in iure æquiparatur reparatio damus & alimentatio serui. dict. l. sed an vltro. ver si. non autem negotia. §. l. ff. de negotijs gestis. Nec tam subtilem & philosophicam inuestigationem forensis usus recipere solet, pessimèq; alimenta præstitare petenti obijcies de natura tam longam, tam difficultem, tamq; subtilem disputatiōnem: planius forenses causæ agendæ sunt, quamvis subtilissimæ indagari debant. * vt enim inquit Martianus Iu-

ris consultus in. l. sicut re. §. si debitori. ff. quib. mod. pig. vel hypotheca soluatur. Hæc subtilitates a iudicibus non admittuntur.*

Aliter aliud agēs soluit doctissimus Co uarru. in regula peccatū. 2. par. §. 6. nume. 3. vbi feret tenet tertiam solutionem de qua agimus cum glo. in d.l.i. & in d.l. domū scilicet d.l.i. habere locū in fure, in quo diuersa ratio est, & in alijs malæ fidei pos sessoribus, additq; rationē, scilicet, quod in poenam delicti priuentur impensis ne cessario factis, idque efficere iniuriosam rei alienæ occupationē, in alijs autē malæ fidei possessoribus, in quibus non reperi tur violenta illa & iniuriosa cōrectatio rei alienæ conseruari impensis necessaria, quia etiā si mala fides reperiatur absit tamen violēta inuasio. Quæ solutio præ ter glo. prædictā est Bal. in d.l.i. & sequitur præter eum Greg. Lop. in. l. 44. tit. 28 par. 3. & adiubature ex eo quod adduxim⁹ ad. l. si seruus seruū. §. oliuā. ff. ad. l. aquil. c. i. §. nu. 13. & ad d.l. si seruus seruum. sen sit & tenuit hanc distinctionem idem do minus Frāciscus Sarmiēto d.l. i. c. 10. nu. 33. vbi in fine testatur q̄ necessariæ expē s̄ seruātur prædoni, & adducit d. l. plānē. ff. de pet. hære. & est resolutio tollera bilis & iuri cōsona, mala enim fides prædatoris & furis lōge. alios effectus habet in iure, q̄ cius malæ fidei possessoris qui vel à fure causam habet. l. etiam si puta uit. §. sed si quis sciens. ff. de peti. hæredi. Sed si quis sciens inquit Ulpianus a lienam emerit hæreditatem, quasi pro possesso re posidet, et sic peti. ab eo hæreditatē quidam putant, quā sententiam nō puto veram, nem̄ enim præ do est, qui prætium numeravit, sed vt emptor hæreditatis utili tenetur: Vides igitur hic apertam differentiā, nā que hic etiā si malæ fidei possessor sit, q̄a sciens hæreditatē alienā emerit. Tamen hæc